

Vallankumous

RICHARD WAGNER (1813—83), saksalainen oopperasäveltäjä, uudenaikaisen säveldraamallisen tyylin perustaja oli aikoinaan toiminnallinen vallankumousmies, otti osaa katutaisteeluihin Saksan vallankumouksen aikana 1848. Pakeni kotimaastaan välttyäkseen joutumasta hallitsevanluokan kostonhimon uhriksi. Alempana julkaistaan hänen Dresden Folksblattnimiseen lehteen kirjoittamaansa kirjoitus nimeltä "Vallankumous".

MINÄ olen ikuisen nuoruuden salaisuus, elämän ijankaikkisuuden luoja; missä minä en ole, siellä raivoaa kuolema. Minä olen lohduttaja, sorrettujen toivo ja unelma. Minä revin alas kaiken olevaisen, mutta rauniot, joiden päällä minä kuljen, alkavat kukoistaa uutta elämää. Minä tulen sinun luoksesi katkoakseni sinua alas painavat kahleesi; vapauttaakseni sinut kuoleman kourista; pumpatakseni sinun suoniisi uutta elämää. Kaiken sen, mitä on olemassa, täytyy tuhoutua. Minä hävitän perustuksiaan myöten sen järjestelmän, jossa sinä elät, sillä sen on synti siittänyt, se kukkii kurjuutta ja sen hedelmä on rikollisuus. Minä hävitän jokaisen harhaluulon, jolla on valtaa ihmiskunnan ylitse. Minä särjen kappaleiksi ylhäisten määräysvallan; omistusoikeuden antaman lain; yhden määräysvallan monien yli; elottomien määräysvallan elollisten yli. Olkoon jokaisen tahto ihmiskunnan herrana, sillä vapaa ihminen on pyhä ihminen — mitään ylevämpää ei ole kuin hän.

Minä revin alas nykyisen järjestelmän, joka jakaa ihmiset toisilleen vihamielisiin ryhmiin, voimakkaiksi ja heikoiksi, etuokeutetuiksi ja oikeudettomiksi, rikkaiksi ja köyhiksi; sillä se tekee onnettomiksi olijoiksi meidät kaikki. Minä tuhoan järjestelmän, joka tekee

miljoonat ihmiset muntamien orjiksi, riistää työn antaman nautinnon, joka muuttaa työnteon taakaksi ja nautinnon turmioksi, joka tekee yhden onnettomaksi köyhyden tähden ja toisen onnettomaksi ylellisyyden tähden. Minä revin alas järjestelmän, joka ylläpitää joutilaisuudessa tai tarpeettomassa toiminnassa yhtä ihmiskunnan osaa, mikä pakottaa tuhannet uhraamaan kukoistavan nuoruutensa mitättömiin sotilasharrastuksiin, virkavaltaisuuteen, keinotteluun ja koronkiskomiseen ja voimassapitää tällaista halveksittavaa olotilaa, ajalla, jolloin toinen puoli, ylenmääräisen ponnistelun kautta ja uhraamalla kaiken elämän nautinnon, kantaa koko häpeällisen järjestelmän taakan. Minä hävitän yksinpä muiston ja jäljetkin tästä hullusta järjestelmästä, joka on kokoonpantu väkivallasta, petoksesta, tekopyhydestä, kärsimyksestä, murheesta, kyyneleistä, viekkaudesta ja rikoksesta, on suljettuna omaan savuiseen ilmapiiriinsä, saamatta milloinkaan hengittää puhdasta ilmaa, mihin puhtaan riemun säde ei milloinkaan tunkeudu.

Nouse, silloin, sinä maapallon rahvas, surun murta ja sorrettu! Myöskin te, jotka huonolla menestyksellä ponnistelite vaatettaaksenne sydämenne sisäisen alastomuuden katoovaisella rikkauden kunnialla, nouskaa! Tulkaa ja seuratkaa minun jälkiäni riemuittävän väkijoukon kanssa, sillä minä en tiedä kuinka tehdä eroitusta niiden välillä, jotka minua seuraavat. Tästä lähtien on maanpäällä ainoastaan kahdenlaisia ihmisiä — niitä, jotka minua seuraavat ja niitä jotka vastustavat minua. Toiset, jotka minua seuraavat, johdan minä onnellisuuteen, mutta toiset minä edistysensä muserran. Sillä minä olen Vallankumous, minä olen uusi luova voima. Minä olen jumaluus, joka eroittaa elollisen elottomasta, joka syleilee, virkistää ja parhantsee.